

Yttrande över promemorian En mer likvärdig och effektiv skoltillsyn

U2020/04703/GV

Sammanfattning

Skolinspektionen har tagit del av promemorian *En mer likvärdig och effektiv skoltillsyn*. Skolinspektionen delar utredningens utgångspunkt att myndigheten bör ha så effektiva och tydliga verktyg som möjligt för sin tillsyn.

Skolinspektionens erfarenhet är att huvudmän i de allra flesta fall vidtar de åtgärder som myndigheten har pekat ut och att inspektion har en pådrivande effekt. Det förekommer dock att skolor har omfattande och komplexa brister som dessutom kan ha pågått under en längre tid. Detta är allvarligt. Skolinspektionen välkomnar att myndighetens möjligheter att markera och arbeta ingripande mot huvudmannens bristande ansvarstagande i dessa fall förbättras. Myndigheten menar emellertid att betydande skillnader i ansvar kan motivera att villkoren för tillsynen i vissa delar kan skilja sig åt beroende på om tillsynen riktas mot en fristående eller kommunal verksamhet.

Skolinspektionens huvudsakliga ställningstaganden i yttrandet är följande:

- **Positivt med ny grund för ingripande vid upprepade missförhållanden**
Skolinspektionen *tillstyrker* förslagets inriktning (förslag 8.4). Skolinspektionen ser mycket positivt på att myndigheten ges bättre möjligheter för ingripande vid upprepade missförhållanden. Skolinspektionen anser dock att förslaget behöver vidareutvecklas. Bland annat finns det skäl att överväga en längre tidsgräns än två år. Det bör även finnas en möjlighet för myndigheten att vid särskilda skäl beakta allvarliga missförhållanden som ligger längre bak i tiden än den fastställda tidsgränsen.

- **Skolinspektionen avstyrker huvudregel om att stänga kommunala skolor**

Det är viktigt att Skolinspektionen kan markera med de mest skarpa verktygen även mot kommunala skolor. Skolinspektionen *avstyrker* dock förslaget om att verksamhetsförbud tills vidare bör vara *huvudregeln* när förutsättningarna för den mest ingripande sanktionen är uppfyllda för en verksamhet som bedrivs av en kommun eller en region (förslag 7.3 och 7.4). Skolinspektionen menar att det bör vara upp till myndigheten att avgöra vilket verktyg som är lämpligt. Skolinspektionen har inte i sak något att erinra att en möjlighet att besluta om verksamhetsförbud tills vidare införs, men anser att de grundläggande skillnader som finns mellan kommunala och enskilda huvudmän gör att detta verktyg endast bör tillämpas när det är adekvat utifrån omständigheterna i det enskilda fallet.

Det centrala utifrån Skolinspektionens perspektiv är att de mest skarpa ingripandena mot kommunala skolor blir effektiva givet det grundläggande ansvar kommunala skolor har. Ett ingripande genom statlig åtgärd för rättelse kan ge större möjligheter att komma åt strukturproblem i en kommunal huvudmans ansvarstagande och kräva insatser som huvudmannen måste bekosta. Skolinspektionen bör därför inte vara styrd i valet av vilket av verktygen som ska användas.

Vad gäller utredningens övriga förslag och bedömningar är Skolinspektionen överlag positivt inställd, men ger vissa medskick och kommentarer.

Övrig kommentar

Skolinspektionen noterar att flera aktuella utredningar och myndighetsuppdrag berör skolmyndigheternas uppgifter och organisation. Mot denna bakgrund vill myndigheten betona vikten av att grundligt belysa hur förhållandet mellan stödjande insatser och inspektion är tänkt att se ut, exempelvis hur ytterligare stödinsatser genom dialog med skolans huvudmän¹ förhåller sig till att staten ska ges ökade möjligheter att stänga skolor.

¹ Se vidare *Redovisning av uppdrag till skolmyndigheterna om kvalitet och likvärdighet*, s. 41-43. Dnr. U2020/00734/S.

Utvecklade synpunkter

Yttrandet följer den ordning som förslagen presenteras i betänkandet.

Avsnitt 7.1 En likvärdig tillsyn är en förutsättning för en likvärdig utbildning

Skolans utbildning ska vara likvärdig för alla elever, vilket förutsätter en genomtänkt tillsyn med väl avvägda prioriteringar.

Skolinspektionen menar att de grundläggande olikheter som finns mellan fristående och kommunal skolverksamhet behöver beaktas inom tillsyn. Till skillnad från enskilda huvudmän har en kommun både en lagstadgad rätt och en skyldighet att bedriva utbildning. Skolinspektionen menar att dessa betydande skillnader kan motivera att villkoren för tillsynen i vissa delar kan skilja sig åt beroende på om tillsynen riktas mot en fristående eller kommunal verksamhet.

Vidare menar Skolinspektionen att synsättet på statens roll i förhållande till huvudmännens ansvar bör nyanseras. Skolinspektionen kan inte i varje läge säkerställa alla skolors regelefterlevnad. Tillsyn görs utifrån ett riskurval. Huvudmännen har ansvaret för att säkerställa en likvärdig utbildning av hög kvalitet enligt skollagens krav. Till sin hjälp har huvudmännen tillgång till olika statliga insatser, till exempel stödmaterial, kunskapsunderlag och rektorsutbildning.

Avsnitt 7.3 Även kommunala skolor bör kunna stängas

Avsnitt 7.4 Det kan i vissa fall vara olämpligt att stänga en kommunal skola

Det är viktigt att Skolinspektionen kan använda de mest skarpa verktygen även mot kommunala skolor. Skolinspektionen menar dock att det bör vara upp till myndigheten att avgöra vilket typ av ingripande som är lämpligt i olika fall. Skolinspektionen *avstyrker* därför utredningens förslag om att verksamhetsförbud tills vidare bör vara *huvudregeln* när förutsättningarna för den mest ingripande sanktionen är uppfyllda. Skolinspektionen anser att de grundläggande skillnader som finns mellan kommunala och enskilda huvudmän gör att ett verksamhetsförbud av kommunala skolor i många fall kan vara både olämpligt och ineffektivt. Skolinspektionen har dock inte något att erinra mot att myndigheten ändå ges möjligheten att – om myndigheten bedömer att så är lämpligt – kunna stänga även kommunala skolor.

Skillnader mellan enskilda och kommunala huvudmän

Skolinspektionen vill framhålla att det finns väsentliga skillnader mellan enskilda och kommunala skolhuvudmän som påverkar förutsättningarna för en likvärdig tillsyn. En grundläggande skillnad är det ansvar som ligger på hemkommunen för att utbildning kommer till stånd för alla barn och elever.² Vid en återkallelse av godkännandet för en fristående skola upphör den enskilda huvudmannens ansvar för eleverna. En stängning av en kommunal skolenhet innebär däremot, till följd av kommunens ansvar, att berörda elever behöver placeras på andra skolenheter som samma kommunala huvudman ansvarar för.

Utredningen tar upp att frågan om att staten ska kunna stänga kommunala skolor har diskuterats tidigare. Skolkommissionen framhöll att det inte finns någon direkt motsvarighet för kommunala huvudmän till den mest ingripande sanktionen mot en enskild huvudman; att godkännandet för skolenheten återkallas. Kommissionen menade att detta är en konsekvens av att kommuner, till skillnad från enskilda huvudmän, har det övergripande ansvaret för att elever får sin rätt till utbildning enligt skollagen tillgodosedd samt att skolplikten fullgörs. Kommissionen ansåg därför att det för närvarande inte är möjligt, eller ändamålsenligt, att överväga möjligheten att på ett övergripande plan ta ifrån en kommun rätten att driva skola.³

Utredningen förhåller sig till kommissionens resonemang, men landar i slutsatsen att det inte står i motsättning till att en tillsynsmyndighet ska kunna förbjuda en viss kommunal verksamhet (s. 65). Utredningen menar också att staten redan i dag har skarpa sanktionsmöjligheter mot kommunala huvudmän genom statliga åtgärder för rättelse och tillfälligt verksamhetsförbud.

Skolinspektionen instämmer delvis i utredningens resonemang, men anser att det är viktigt att skilja mellan *tillfälliga* sanktioner och förbud som gäller *tills vidare*. Att göra det möjligt för staten att kunna stänga en kommunal skola utan tidsbegränsning är enligt myndigheten ett mer omfattande ingrepp än sanktioner som gäller under en viss tid. Skolinspektionens bedömer dessutom att ett verksamhetsförbud *tills vidare* i praktiken kommer att bli permanent i de flesta fall (se resonemang nedan om verktygets effektivitet). Den föreslagna sanktionsmöjligheten påverkar ansvarsförhållandet mellan stat och kommun och bör därför tillämpas med stor försiktighet, menar Skolinspektionen.

Skolinspektionen vill i detta sammanhang framhålla att det är viktigt att förhålla sig till bestämmelsen i regeringsformens 14 kap. 3 § som innebär att inskränkningar i

² Detta ansvar gäller för utbildning i förskoleklass, grundskolan och grundsärskolan. Vad gäller gymnasieskolan ansvarar varje kommun för att ungdomarna i kommunen erbjuds gymnasieutbildning av god kvalitet. Kommunen kan erbjuda utbildning som den själv anordnar eller utbildning som anordnas av en annan kommun eller en region enligt samverkansavtal.

³ SOU 2017:35, s. 126.

den kommunala självstyrelsen ska göras med tillämpning av en proportionalitetsprincip. En inskränkning i den kommunala självstyrelsen bör inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål som har föranlett den. Att göra verksamhetsförbud utan tidsbegränsning till *huvudregeln*, när förutsättningarna för den mest ingripande sanktionen är uppfyllda, skulle begränsa Skolinspektionens möjligheter att vidta adekvata sanktioner i olika situationer.

Verktygets effektivitet bör problematiseras mer

Skolinspektionen anser att det också finns skäl att ytterligare problematisera förslagens effektivitet. Det är inte säkert att elevernas skolsituation förbättras bara för att en kommunal skolenhet stängs. Det kommunala självstyret och hemkommunens ansvar ger den kommunala huvudmannen ett stort utrymme när det gäller att välja lösningar för att ordna nya skolplatser åt berörda elever. Enligt Skolinspektionen är det inte ovanligt att kommunens organisation varierar och att det löpande sker förändringar avseende indelningen i skolenheter. Till skillnad mot fristående skolor, där ett godkännande alltid är avgränsat till en bestämd skolenhet och det krävs ett nytt godkännande om huvudmannen vill starta en ny skolenhet, finns det ingen begränsning för en kommunal huvudman att starta nya skolenheter eller förändra befintlig organisation. Det kan inte uteslutas att den kommunala huvudmannen hanterar ett verksamhetsförbud genom att till exempel genomföra en enklare omorganisation eller starta en ny skolenhet med samma personal och elever.

Även flytt av elever till andra etablerade skolor kan göras på olika sätt och det är inte säkert att den lösning som väljs är den bästa ur ett elevperspektiv. Samtidigt kan problem kvarstå i den kommunala huvudmannens övergripande styrning, vilka kräver andra insatser än en stängning av en viss skolenhet.

I sammanhanget är det också motiverat att problematisera de faktiska möjligheterna att, som utredningen föreslår, kunna upphäva ett beslut om verksamhetsförbud om huvudmannen begär det och det inte längre finns förutsättningar för ett sådant förbud.⁴ Om en viss skolenhet har lagts ned och det sedan till exempel har skett en omorganisation i kommunen kan det vara svårt att bedöma vad det tidigare verksamhetsförbudet avser i förhållande till de förändrade förutsättningarna. Ett verksamhetsförbud *tills vidare* kommer därför sannolikt att vara svårt att upphäva, menar Skolinspektionen. Sammantaget anser Skolinspektionen att det finns anledning att ifrågasätta det föreslagna verktygets effektivitet.

Utredningen gör jämförelser med Arbetsmiljöverkets och Inspektionen för vård och omsorgs (IVO) möjligheter att tills vidare stänga offentlig verksamhet. Skolinspektionen anser att dessa jämförelser skulle behöva kompletteras med en närmare

⁴ Utredningen skriver: "Med hänsyn till det ansvar som en kommun har för skolväsendet i kommunen är det alltför ingripande att låta verksamheten ovillkorligen stängas för gott i och med ett beslut om verksamhetsförbud" (s. 66).

analys av hur de olika sektorerna ser ut och vilka konsekvenser som en nedläggning av en skola kan få jämfört med offentliga verksamheter inom andra områden. En relevant aspekt att väga in i sammanhanget är den skolplikt som råder inom förskoleklass och grundskola.

Vidare tar inte utredningen upp att IVO hittills inte har använt sig av möjligheten att stänga en offentligt driven verksamhet.

Skolinspektionen bör få avgöra vilket verktyg som ska användas

Mot bakgrund av resonemangen ovan menar Skolinspektionen att det vore problematiskt att slå fast att verksamhetsförbud av kommunala skolor *ska vara huvudregel* när förutsättningarna för den mest ingripande sanktionen är uppfyllda. Skolinspektionen menar att de frågetecken som finns kring verktygets lämplighet i olika situationer talar för att myndigheten bör ges ett stort utrymme att självständigt bedöma vilken sanktion som ska användas i varje enskilt fall. Således anser Skolinspektionen att de två verktygen ingripandeförbuderna verksamhetsförbud och statliga åtgärder för rättelse *inte ska vara rangordnade* i förhållande till varandra.

Utifrån Skolinspektionens perspektiv behöver inte avgörande omständigheter för lämpligt ingripande endast handla om de exempel som utredning ger (geografisk storlek, antalet skolenheter i en kommun och specialanpassade skolor) utan en helhetsbedömning behöver göras i varje enskilt fall. Exempel på fler omständigheter att ta hänsyn till kan vara hur kommunens skolorganisation ser ut samt situationen på huvudmannens andra skolenheter. En ytterligare aspekt kan vara de identifierade bristernas karaktär. Om till exempel de brister som finns på skolenheten bedöms gå att åtgärda inom en begränsad tidsperiod kan det vara motiverat att i första hand tillämpa statliga åtgärder för rättelse. Om det däremot handlar om brister som är mycket svåra att rätta skulle det möjligen – främst utifrån ett elevperspektiv men också ur ett samhällskostnadsperspektiv – kunna vara mer lämpligt att stänga skolan tills vidare.

Viktigt med ett helhetsperspektiv på utmaningar för likvärdighet

Promemorian fokuserar på juridiska grunder för ytterligare ingripanden. Skolinspektionen har inga synpunkter på denna avgränsning. Mot bakgrund av den diskussion som finns i ett flertal andra remisser om likvärdighet och skolsegregation är det enligt Skolinspektionen dock viktigt även med fler perspektiv på frågor som rör vissa kommunala skolor. Andra utredningar, till exempel utredningen om en mer likvärdig skola⁵, pekar på att segregation är ett problem som ofta påverkar kommunala skolor i utsatta områden. Skolinspektionen ser också i myndighetens granskningar att vissa kommunala skolor har stora utmaningar och att dessa skolor många gånger inte ges stöd av huvudmannen i att rekrytera behöriga lärare eller

⁵ SOU 2020:28, *En mer likvärdig skola och en förbättrad resurstilldelning*.

att tillräckligt med insatser görs för att kunna vända svaga kunskapsresultat eller otrygghet. Detta är exempel på brister i huvudmannens generella arbete för likvärdighet och det kompensatoriska uppdraget.

Vid de tillfällen Skolinspektionen vitesförelagt kommunala huvudmän upprepade gånger (vilket normalt föregår det mest skarpa ingripandet) har det i flera fall rört skolor med stora utmaningar. Att få bukt med stora problem kräver ett aktivt huvudmannaskap och stora insatser. Att ställa krav på huvudmannens kompensatoriska arbete är viktigt. För att Skolinspektionen ska ha möjlighet att kunna ingripa på ett adekvat sätt i komplexa situationer, vill Skolinspektionen understryka vikten av att myndigheten själv får välja verktyg.

Statliga åtgärder för rättelse kan utvecklas ytterligare

Skolinspektionen har hittills använt sig av statliga åtgärder för rättelse vid ett tillfälle. Skolinspektionens erfarenheter av åtgärden är generellt positiva och vid uppföljningen av skolan gjordes bedömningen att bristerna var avhjälpta och att verksamheten nådde upp till lagens krav.

Skolinspektionen vill dock lyfta fram att det vore lämpligt att i detta sammanhang se över innebörden av bestämmelsen om statliga åtgärder för rättelse och se om den kan utvecklas ytterligare för att ge Skolinspektionen ett tydligare mandat vid ingripande. Denna fråga har inte ingått i utredningens direktiv, men är relevant i den fortsatta beredningen eftersom statliga åtgärder för rättelse är ett fortsatt viktigt verktyg bland Skolinspektionens sanktionsmöjligheter. Även om det i propositionen *Samling för skolan* (prop. 2017/18:182) angavs fler exempel på vilka åtgärder som kan bli aktuella bör Skolinspektionens möjligheter att kräva att nödvändiga åtgärder genomförs av huvudmannen beläggas ytterligare.

I det aktuella fallet där Skolinspektionen använt statliga åtgärder för rättelse var den kommunala huvudmannen samarbetsinriktad och följde de direktiv som myndigheten gav. Det är dock möjligt att Skolinspektionens arbete hade tagit längre tid eller försvårats om huvudmannen inte hade följt åtgärderna. Skolinspektionen menar att det finns anledning att närmare se över myndighetens mandat vid statliga åtgärder för rättelse.

Vid så allvarliga missförhållanden som ska föreligga för att Skolinspektionen ska få använda verktyget, behöver det sannolikt vidtas kraftfulla och för huvudmannen ingripande åtgärder i aktuell verksamhet. När Skolinspektionen beslutar om sådana åtgärder, som kan innefatta förändrad styrning, ledning och organisation samt omfördelning av personal och andra resurser, kan det uppstå svårigheter i förhållande till annan lagstiftning. Såväl arbetsrättslig som kommunalrättslig lagstiftning utgår från kommunen som arbetsgivare och beslutfattare. För att Skolinspektionen även effektivt ska kunna ställa krav på en huvudman som inte är samarbetsinriktad är

det önskvärt att det i det fortsatta beredningsarbetet klargörs hur statliga åtgärder förhåller sig till sådan lagstiftning.

Vidare kan det uppstå en motsättning i förhållande till huvudmannens yttersta ansvar att se till att nödvändiga åtgärder vidtas för att åtgärda brister (2 kap. 8 § och 4 kap. 7 § skollagen). I och med att Skolinspektionen är den som beslutar om vilka statliga åtgärder för rättelse som ska vidtas, infaller också ett ansvar att bedöma vilka åtgärder som behövs för att åtgärda de allvarliga missförhållandena. Skolinspektionen bedömde i det aktuella fallet att myndigheten hade mandat att *leda* ett övergripande arbete mot rättelse. Detta fungerade väl. Att skapa än mer tydlighet kring myndighetens bestämmande åtgärder är dock önskvärt.

Avsnitt 7.5 Tillfälligt verksamhetsförbud bör få beslutas om ett verksamhetsförbud är sannolikt

Skolinspektionen *tillstyrker* utredningens förslag om att reglerna om tillfälligt verksamhetsförbud ska kunna tillämpas även i de fall det är sannolikt att ett beslut om verksamhetsförbud tills vidare kommer att fattas. Myndigheten anser att detta bidrar till Skolinspektionens möjligheter att kunna vidta adekvata och effektiva sanktioner i olika situationer.

Avsnitt 7.6 Det bör inte införas någon motsvarighet till ägar- och ledningsprövning för kommunala huvudmän

Skolinspektionen *instämmer* i utredningens bedömning om att något som motsvarar en ägar- och ledningsprövning som grund för ingripande inom ramen för tillsynen inte bör införas för kommunala huvudmän. Myndigheten menar att detta vore olämpligt mot bakgrund av de grundläggande skillnader som föreligger mellan kommunala och enskilda huvudmäns roller och ansvar.

Avsnitt 8.2 Ett allvarligt missförhållande bör även framöver vara en förutsättning för den mest ingripande sanktionen

Skolinspektionen *instämmer* i utredningens bedömning om att ett allvarligt missförhållande även framöver bör vara en förutsättning för den mest ingripande sanktionen.

Avsnitt 8.4 Det bör införas en ny särskild grund för ingripande vid upprepade missförhållanden

Skolinspektionen *tillstyrker* förslagets inriktning, men anser att delar i förslaget behöver belysas ytterligare och vidareutvecklas. Skolinspektionen ser mycket positivt på att myndigheten ges bättre möjligheter för ingripande vid upprepade missförhållanden. Skolinspektionen har dock synpunkter på den föreslagna tidsgränsen på två år. Skolinspektionen menar att det dels kan finnas skäl att överväga en längre tidsgräns än den föreslagna, dels att det bör finnas möjlighet att vid särskilda skäl beakta allvarliga missförhållanden som ligger längre bak i tiden än den föreslagna tidsgränsen.

Vad gäller den föreslagna tidsgränsen på två år instämmer Skolinspektionen i utredningens resonemang om att det finns fördelar med den tydlighet och förutsebarhet som en exakt tidsgräns innebär. Utifrån ett rättssäkerhetsperspektiv är det rimligt att huvudmannen som huvudregel får en chans att förbättra verksamheten så att den når upp till lagens krav. Skolinspektionen menar dock att en något längre tidsgräns än två år bör övervägas – förslagsvis tre år. Detta skulle ge möjlighet till en större flexibilitet i myndighetens inspektionsarbete samt ännu tydligare understryka huvudmannens långsiktiga ansvar för verksamheten.

Vidare menar Skolinspektionen att det kan finnas vissa särskilda fall där det vore befogat att ge myndigheten en tydligare möjlighet att beakta allvarliga missförhållanden som ligger längre bak i tiden än den föreslagna tidsgränsen. Dessa undantagsfall kan till exempel handla om att det senaste allvarliga missförhållandet förvisso har inträffat efter tidsgränsen gått ut, men huvudmannen har en lång historia av att inte fullgöra sina skyldigheter och tidigare haft återkommande allvarliga missförhållanden i sin verksamhet. I sådana specifika fall vore det rimligt om Skolinspektionen utifrån en samlad bedömning har möjlighet att göra ett undantag från tidsgränsen och tillämpa de mest ingripande sanktionerna.

8.4.3 Tillfälligt verksamhetsförbud bör få beslutas om ett ingripande på den nya grunden är sannolikt

Skolinspektionen *tillstyrker* utredningens förslag om att reglerna om tillfälligt verksamhetsförbud ska kunna tillämpas även i de fall det är sannolikt att ett beslut om ingripande på grund av upprepade missförhållanden kommer att fattas. Myndigheten anser att detta bidrar till Skolinspektionens möjligheter att kunna vidta adekvata och effektiva sanktioner i olika situationer.

8.5 Det ska anges i ett föreläggande om missförhållandet bedöms vara allvarligt

Skolinspektionen *tillstyrker* utredningens förslag. Skolinspektionens nuvarande praxis är att i sina beslut ange om ett missförhållande bedöms vara allvarligt. Skolinspektionen anser dock att den föreslagna bestämmelsen kan ge ökad förutsägbarhet för både myndigheten och skolans huvudmän.

8.6 Det saknas behov av fler möjligheter till omedelbara ingripanden

Skolinspektionen *instämmer* i huvudsak i utredningens bedömning.

Skolinspektionen vill dock göra regeringen uppmärksam på att regleringen kring återkallelse av godkännande som enskild huvudmän inom skolväsendet behöver kompletteras. För att Skolinspektionen ska kunna återkalla ett godkännande av en enskild huvudman kräver skollagen som huvudregel att myndigheten först har förelagt huvudmannen att fullgöra sina skyldigheter, att huvudmannen inte följer Skolinspektionens föreläggande och att missförhållandet i verksamheten är allvarligt. Skolinspektionen ställs dock ibland inför situationer där skollagens reglering om återkallelse inte är ändamålsenlig.

Skolinspektionen anser att det är olämpligt att det finns beslut om godkännanden som inte nyttjas av huvudmannen. Dessa godkännanden utgör en osäkerhet, både för de elever som är intresserade av utbildningen som huvudmannen är godkänd för samt för kommunerna som måste räkna med att utbildningarna när som helst kan starta. Skolinspektionen vill här hänvisa till en tidigare skrivelse där myndigheten tar upp att skollagens reglering om återkallelse bör ses över, bland annat vad gäller möjligheten att omedelbart återkalla så kallade vilande tillstånd.⁶

8.7 Osanna uppgifter kan vara skäl för ingripande

Skolinspektionens *instämmer* i utredningens bedömning. Myndigheten bedömer att det i nuläget inte finns behov av att göra något förtydligande av att lämnade uppgifter måste vara sanningsenliga.

⁶ Se vidare Skolinspektionens skrivelse *Angående regleringen av återkallelse av godkännande som enskild huvudman inom skolväsendet* 2012-11-27, dnr 00-2012-5619.

9. Domstolsprövning – en garanti för ett rättssäkert förfarande

Skolinspektionen *tillstyrker* utredningens förslag och *instämmer* i utredningens bedömning.

I ärendets slutliga handläggning har biträdande generaldirektör Tommy Lagergren, chefsjuristen Klara Cederlund samt juristen Jonas Hedström deltagit.

Beslutsfattare

Helén Ängmo

Generaldirektör

Föredragande

Johan Rydstedt

Utredare